

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 939/2026
29.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Ристић, адвокат из ..., против туженог ПД „Тигар“ А.Д. Пирот, чији је пуномоћник Славољуб Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3031/2025 од 23.12.2025. године, у седници одржаној 29.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3031/2025 од 23.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 5/25 од 28.10.2025. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је тужени обавезан да му исплати законску затезну камату у износу од 30.570,38 динара, на део зараде за април 2014. године у висини од 27.572,33 динара нето, обрачунату за период доцње од 01.04.2015. године до 23.10.2024. године са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 28.01.2025. године, па до исплате. Ставом II изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.023,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 3031/2025 од 23.12.2025. године, одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Пироту П1 5/25 од 28.10.2025. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 ... 10/2023), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању,

постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 28.01.2025. године, а вредност предмета спора је 30.570,38 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**